

ಯೆಚಡಿ ಕಾಡಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಅಲೆಮಾರಿ
ಬುಡಕೆಟ್ಟಿನೊಂದಿಗೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಲು ಹೋದ
ದಿವೋತ್ಸಮನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಜಗತ್ತು ಬೇರೆಯದೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿದಾಯಕ್ಕೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡ ಬೆಳಗು ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅತುರ ಮಾಡಿಸಿ ತಿಂಡಿಯ ಬೇಳಬ್ಲಿಗೆ ತಂದಿತ್ತು. ‘ನಿನಗೆ ಏನೇನು ಇಷ್ಟವ್ಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಂದಿದು. ಮತ್ತೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳು... ಗೊತ್ತಲ್ಲ?’ ಕಿರುನಗುವಿನಲ್ಲಿ ಅಂದ ಗಾಂಗೀಯ, ಆಗಲೆ ಉದ್ದಿನವಡೆ ಗೋಡಿಶಿರಾ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರೇರು ಮುಗಿಸಿದ್ದ ದಿವೋತ್ಸಮನಿಗೆ ಮತ್ತೇನು ಬೇಕೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎನ್ನ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೆಡ್ಡಾಗಲು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಇತರಹದೇ ಮಾತ್ರ. ‘ಸಿನಿಮಾ, ತಿಂಡಿ, ಅಲೆದಾಟ, ಅದೇನೇನು ಮಾಡಬೇಕನಿಸುತ್ತದೋ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ, ಮತ್ತೆ ಅದೇನಾಡು ರಾಧಿಯಿಲ್ಲ ಅದ್ದು... ಮನಸು ಸದ್ಗುದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಹದನ್ನು ಬೇಕಿರಬಾರದು’ ಅಂದಿದ್ದ ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಬಾಟಲಿಯ ಸಂಜ್ಞೆ ತೋರಿಸುತ್ತ. ಕಾಫಿಯ ಗುಟುಕೊಂದನ್ನು ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಯಾಂತಿಕವಾಗಿ ಇಳಿಸಿದವನಿಗೆ ತಾನೀಗ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರೋದು ಅನೂಹ್ಯದ ಬಗಿನ ರೋಮಾಂಚನವಾ ಅಥವ ಎಲ್ಲ ಅಯೋಮಯವ ಅನ್ನವ ಅನುಮಾನವಾಯಿತು. ಬ್ರಿಗೇಡ್ ರಸ್ತೆಯ ಸಾಯ್ಯ ಟಿಚ್ ಟಪರ್‌ನ ಹಸ್ನೆರಡನೆ ಅಂತ್ಯಿನ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹಿರು ಚಪ್ಪರ ಹಾಕಿದಂತಹ ಶರಹ ಬೆರೆಯೆ ಪೋಸು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಸುಭಾಷ ರೆಡ್ಡಿಯ ಮಾತನ್ನು ಅಲಿಂದ್ದ. ಅಳಿಸಿನ ಗಾಜಿನ ಗೋಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಶನಲ್ ಜಿಯೋಗ್ಲಾಫಿಕ್, ದಿಸ್ಟ್ರಿವರಿ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳ ಅಪರೂಪದ ಅನೇಕ ಚಕ್ಕಣಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದರು. ಅಪರೂಪದ ಸಾಹಸಿಕ ಅಷ್ಟೇ ಮೇರಾವಿ. ಹಲವು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಶ್ನಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ ರೆಡ್ಡಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕ್ಯಾಬಿಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎದುರಿನ ಕಂಪ್ಯೂಟರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನತೆಯಿಂದ ಹುಡುಕುತ್ತ, ಫೋನಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತ, ಥ್ರಿಂಟ್ ತೆಗಿಯುತ್ತ ರೆಡ್ಡಿಯ ಕ್ಯಾಬಿನಿಗೆ ಪಾದರಸದಂತೆ ಚಲಿಸುವ ಎಳೆಯ ಹುಡುಗಿಯರು. ಗೌರ್ವಾ ಅನ್ನವ ವಿಸಿತ್ತ ಹೇಸರನ್ನೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಸಂಸ್ಕೃತೆ. ‘ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅನುಭವ ಬರಬೇಕು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಪಕ್ಷ ಅದೇ ಕ್ಷಿತಿಯಲ್ಲಿ. ನಾನೆ ಅಂತ್ಯಿಂದ ಬೀಳುವ ಅನುಭವವೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ಬೀಳಿಸಿ ನೋಡುವುದಲ್ಲ, ತಾನೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿದ್ದು ಅನುಭವಿಸುವುದು; ಕೆಳಗೆ ಕುವನ್‌ನೇ ಇಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗಲೆ ಅದು ಮನಿಸಿಗೆ ಇಳಿವ ಸಕ್ಕೆ ಹೈರಿದ ಅನುಭವ’ ಅಂದಿದ್ದ. ‘ಕಿಂತಿನ ಚಕ್ಕಣ ಕ್ಯಾಬಿನಿ ಅನೇಕ ಕೆಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ. ನಮಗೆ ಡಿಕ್ಟಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಂಗಡಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರೋಕೆಕ್ಟ್ ಹೊಡೆಯುವವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಕಿಂತಿನ ಬರುತ್ತದೆ. ದಾರ ನಿತ್ಯ ನೋಡಿ. ಅದು ಹಾಗೆ ಹಿಂಗೆ ಅಂತ ಕತೆ ಬೇಡ. ಫೇರು ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿಯೆ, ಹೋರಾಡಿ ಬದುಕಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು’ ರೆಡ್ಡಿಯ ವಿವರಕೆ ಒಳಗಿಳಿದಂತೆ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಭಾವಿಸತ್ತೊಡಗಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ಹೇಸರಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಆಕವರಣೆ ಕಮ್ಮಿಯದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದಿವೋತ್ಸಮ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಯೋಚಿಸಿ ತಾನು ತಯಾರಿಸ್ತೇನೆ ಅಂದ. ರೆಡ್ಡಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಮಾನ್ಯೇಚರ್ ಗಾಂಗೀಯನಿಗೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ಆತ ಥ್ರಿಂಟೆಸಿಂದ ತೆಗೆದ ಮೂರು ಥೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ‘ಆಳವಾಗಿ ಬೆಂದು, ಮತ್ತೆ ಹೇಳು’ ಅಂದಿದ್ದ. ಅಗ್ರಮೇಂಟು ವಿವರವಾಗಿತ್ತು. ಬಹಳ ನಿವರವಾಗಿ ಬಿಗಿಯಾದ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಬರೆದ ಕರಾರು ಅನ್ನವುದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು.